

ни трѣбва да бждатъ такива, каквито Господъ ги е създалъ. Тѣ не трѣбва да хлѣтватъ. И азъ съмъ противъ хлѣтналитѣ очи. Почнатъ ли да ви хлѣтватъ очитѣ, това значи, че още не сте станали свети, но имате едно болѣзнено състояние и скоро ще си заминете отъ този свѣтъ, безъ да сте разбрали, защо сте дошли тукъ. Сега вие трѣбва да знаете единъ великъ законъ: да имате свѣжи мисли и да разбирате, защо сж създадени вашитѣ тѣла. Спирали ли сте се вие да кажете: „Тия ржцѣ защо понѣкога сж сухи?“ Коремътъ ви боли, ще викате лѣкарь, и той ще ви направи диагноза. Никой не е разбралъ още причината. Лѣкарьтъ не може да знае причината. И, ако те боли ржката, знаешъ ли, какво казва ржката? „Господарю, съжالياвамъ, че ти за много работи си ме употрѣбилъ, но за сжщественото, за което азъ съмъ прѣдзначена, ти не си ме употрѣбилъ“. И ще мязате на онова момче, което, като му купилъ баща му цигулка и лжкъ, взело да пердаши сестра си съ лжка и счупило лжка. Той не свири, а бие. И вие казвате: „Набий го! Ржката е създадена, за да мушкашъ“. Не, ржката не е направена да биешъ и мушкашъ. Тази ржка е създадена да свиришъ. Това е нейното прѣдзначение. Свирилъ ли си ти съ нея? — „Не“. Ти не си разбралъ смисъла на живота. Твоята ржка е направена да обърше сълзитѣ на онзи, който плаче; тя е направена — на гладния да дадешъ храница; тя е направена за онзи човѣкъ, който погинва, да го избавишъ съ ржцѣтъ си. Разбрахте ли ме? Ще декламирате ли, или ще мислите? Кажете ми сега: ще декламирате ли? Ако е за декламиране, и азъ декламирахъ тази сутринъ. И първото нѣщо, почнахъ да декламирамъ: „А когато се роди Исусъ въ Витлеемъ...“ И по нѣкой пжтъ декламирамъ много правилно, по нѣкой пжтъ се спирамъ, и тамъ има изключение, може нѣкой да каже: „Тамъ декламацията не е тъй“. И въ декламирането има изкуство. Но тамъ мисль нѣма. Иосифъ трѣбва да мисли. Ще кажете: „Отдѣ намѣри всичко това въ